

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **A. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20.6.2016, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 1.4.2016, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **se zrušuje** a věc se jí vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20.6.2016 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítlá námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 1.4.2016, kterým přiznala žalobci od 18.12.2014 český invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve dílčené výši 4 806 Kč měsíčně podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a s přihlédnutím k čl. 46, čl. 6 a čl. 52 odst. 1 písm. b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 883/2004. Toto rozhodnutí žalovaná odůvodnila posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení

Karviná ze dne 7.1.2015, podle něhož je žalobce invalidní pro invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 1, 2 písm. a) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35% od 18.12.2014. V řízení o námitkách žalobce vycházela žalovaná z posudku lékaře ČSSZ ze dne 17.5.2016, podle něhož byl žalobce uznán posudkem ze dne 13.1.2003 částečně invalidní pro pouhazové postižení pravého kolene a zápěstí, avšak dnem 18.2.2006 mu zanikl nárok na výplatu dávky. Od roku 2004 do roku 2014 se žalobce zdržoval mimo ČR a to v Irsku a ve Velké Británii. V době od 18.2.2006 do 31.12.2009 žalobce nebyl plně ani částečně invalidní, od 1.1.2010 do 17.12.2014 se u něj nejednalo ani o invaliditu I. stupně. Posudkový lékař ČSSZ se ztotožnil s posudkem o invaliditě žalobce podaným lékařem OSSZ v Karviné, tedy s tím, že žalobce je invalidní od dne 18.12.2014. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná podrobně popsala i způsob výpočtu výše přiznaného invalidního důchodu žalobce.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že mu byl dnem 26.3.2001 přiznán částečný invalidní důchod ve výši 4 051 Kč, tento důchod mu nebyl vypočítán z průměru jeho výdělku, stejně tak i při přiznání invalidního důchodu dne 1.4.2016. V doplnění této žaloby uvedl, že se jeho zdravotní stav stále zhoršuje a podle lékařských zpráv mu hrozí ochrnutí. Požadoval proto přešetření svého zdravotního stavu a „vyhodnocení výše stanoveného důchodu“.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné. Odkázala na prvoinstanční i žalobou napadené rozhodnutí, které obsahuje podrobné odůvodnění postupu při stanovení výše invalidního důchodu. Z napadeného rozhodnutí nelze vydedukovat, že by při stanovení osobního vyměřovacího základu žalobce vycházela z částek životního minima, jak uváděl žalobce. Pakliže se žalobce domáhal vyššího stupně invalidity, navrhovala žalovaná důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR).

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20.6.2016 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ Karviná, dávkovým spisem žalobce a připojeným spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19Ad 14/2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ustanovení § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 19Ad 14/2015 bylo zjištěno, že v této věci probíhalo řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 15.6.2015 č.j. X, kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21.1.2015, jímž žalobci odňala od 18.2.2006 podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) za použití § 43 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění částečný invalidní důchod. Žalovaná toto rozhodnutí opřela o posudek lékaře ČSSZ ze dne 13.4.2015, podle něhož se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, pro který v období od 18.2.2006 do 31.12.2009 nebyl ani plně ani částečně invalidní podle ust. § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, protože pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti pro zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu H, položce 56a přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009, byl o 20%. V období od 1.1.2010 do 17.12.2014 nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 téhož zákona, protože z důvodu dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30% pro zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položky 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009

Sb. Rozsudkem ze dne 28.6.2016 č.j. 19Ad 14/2015-59 krajský soud rozhodnutí žalované ze dne 15.6.2015 zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. V rámci soudního řízení krajský soud vyžádal posudek od PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 9.12.2015, jejíž závěry však žalobce zpochybnil, a byl proto vyžádán srovnávací posudek od PK MPSV ČR v Brně, který byl vypracován 8.6.2016. Závěry tohoto posudku krajský soud převzal jako úplné a přesvědčivé a vyzněly tak, že u žalobce od 26.3.2001, tedy i k datu 18.2.2006, do 31.12.2009 jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídající postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu H, pol. 54c přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. se zřetelem k dalším postižením a náročnosti povolání zvýšila PK MPSV ČR podle ust. § 6 odst. 4 citované vyhlášky hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 5%, takže celkový pokles soustavné výdělečné činnosti činil 35%. V době od 1.1.2010 do 15.6.2015 šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle přílohy k vyhl. 359/2009 Sb., kap. XIII, položka 1 s poklesem pracovní schopnosti o 35%. Pokles pracovní schopnosti byl stanoven horní hranicí procentního rozmezí příslušné položky z důvodů tíže samotného rozhodného postižení a s přihlédnutím k dalším onemocněním, vzdělání žalobce, výkonu stávajícího i předchozích povolání a možnostech rekvalifikace, shledala posudková komise důvody ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 citované vyhlášky o 10%, takže celkovou míru poklesu pracovní schopnosti stanovila na 45%. V posudku se také mj. uvádí, že přiznání částečné invalidity žalobci od 26.3.2001 s trvalou platností bylo důvodné a mělo trvat až do konce roku 2009. Odnětí invalidity na podkladě posudku posudkové služby OSSZ Karviná 17.10.2005 bylo provedeno na podkladě navržení zastavení výplaty důchodu, jelikož se žalobce nedostavil k lékařské komisi (žalobce v té době pobýval v Irsku). Změnou právních předpisů od roku 2010 odpovídá zdravotní stav žalobce I. stupni invalidity a tento stupeň je trvalý ve smyslu nemožnosti jeho zlepšení i v případě provedení operací. U žalobce se jedná o stav mnohočetného chronického postižení pohybového aparátu, zejména je přítomno postižení celé páteře s výhřezy disků, lehkými neurologickými komplikacemi a s rizikem vzniku závažných neurologických komplikací, postižení ramen je provázeno bolestí a významným omezením hybnosti, stejně tak i kloubů zápěstí při nejtěžším stupni artrózy, artrózou jsou postiženy i drobné klouby rukou a klouby kolenní, přičemž v pravém kolenní je přítomna i nestabilita z důvodu přetrženého kříženého vazů, provázená občasnými stavy dekompenzace a tato postižení pohybového aparátu se postupně v průběhu let zhoršují.

V nyní projednávané věci je zásadní spornou otázkou přiznání invalidního důchodu žalobci od 18.12.2014. Žalovaná rozhodnutím ze dne 1.4.2016 od tohoto data přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, když vycházela z posudku OSSZ v Karviné ze dne 7.1.2015 a se závěrem tohoto posudku se ztotožnil i posudkový lékař ČSSZ v rámci řízení o námitkách žalobce, o nichž, jak shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím. Jedná se o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, které je závislé především na odborném lékařském posouzení, podáním tohoto posudku je přímo ze zákona povolána PK MPSV ČR podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Se zřetelem k tomu, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 20.6.2016 je k posouzení zdravotního stavu žalobce a jeho poklesu pracovní schopnosti zcela použitelný shora citovaný posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 8.6.2016, nevyžadoval krajský soud v rámci tohoto řízení další posudek PK MPSV ČR, neboť posudek vypracovaný posudkovou komisí ze dne 8.6.2016 považuje za zcela

objektivní, úplný a přesvědčivý. S ohledem na to, že žalovaná při svém rozhodnutí vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu týkajícího se posouzení žalobcova zdravotního stavu a jeho poklesu pracovní schopnosti, dopustila se tak vady řízení, pro kterou krajský soud napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle odst. 4 téhož ustanovení žalované věc vrátil k dalšímu řízení, aniž by se zabýval námitkami žalobce týkajícími se výše přiznaného invalidního důchodu.

Krajský soud závěrem podotýká, že podle obsahu dávkového spisu vydala žalovaná další rozhodnutí ze dne 31.10.2016 č.j. R-31.10.2016-424/X, kterým „změnila své rozhodnutí č.j. R-21.1.2015-426/X ze dne 21.1.2015 podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů“ tak, že žalobci od 18.2.2006 obnovila výplatu částečného invalidního důchodu s tím, že mu doplatek náleží podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, od 10.10.2009 a s tím, že se invalidní důchod od 1.1.2010 podle čl. II zákona č. 306/2008 Sb. považuje za invalidní důchod pro invalidu I. stupně. Jak vyplynulo u jednání krajského soudu, podal žalobce proti tomuto rozhodnutí námitky, o kterých žalovaná dosud nerozhodla.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšný žalobce se tohoto práva výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 2. března 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce